

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/153/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5314205842
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5314205842.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Jozefa Turzu, JUDr. Ladislava Mejštríka, v právnej veci navrhovateľa: Ing. U. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXX, proti odporcovi: F. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXXX, zastúpený JUDr. Marekom Belkom, advokátom so sídlom C. O. XXXX, C., o započítanie do dedičských podielov, na odvolanie navrhovateľa a odporcu proti rozsudku Okresného súdu Čadca, č.k. 7C/96/2014-149 zo dňa 07.08.2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým návrh zamietol, **p o t v r d z u j e**.

Vo výroku o trovách konania rozsudok okresného súdu **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa na základe uznesenia okresného súdu č.k. 7D/460/2008-530, Dnot 168/2008 zo dňa 14. 2. 2014, ktorým bolo konanie o dedičstve po neb. poručiteľovi U. G., zomr. XX. X. XXXX prerušené do rozhodnutia spornej skutočnosti, domáhal určenia, že dedič F. G. (syn poručiteľa) z dedičstva nenadobúda nič, pretože na jeho dedičský podiel sa započítava suma min. 22 855,95 eur, na dedičský podiel neb. Margyty G. (manželka poručiteľa) sa započítava min. suma 12 356,79 eur, na dedičský podiel Ferdinanda G. (syn poručiteľa) sa započítava suma 3 651,33 eur, na dedičský podiel Ing. U. G. (vnuk poručiteľa) sa započítava suma 1 493,73 eur a na dedičský podiel Y. L., rod. G. (vnučka poručiteľa) sa započítava suma 1 493,73 eur.

Vychádzal z toho, že okresný súd v dedičskom konaní uvedeným uznesením konanie o dedičstve po nebohom prerušil do rozhodnutia o spornej skutočnosti v súdnom konaní a uložil navrhovateľovi po právoplatnosti tohto uznesenia podať návrh na súd o spornej otázke započítania na dedičský podiel, keďže tvrdil, že F. G. treba na jeho dedičský podiel započítať sumu, ktorú obdržal od poručiteľa a nejde o obvyklý dar (§ 175k O.s.p.). Mal za to, že spor medzi dedičmi o skutočnostiach rozhodných pre záver o započítaní daru na dedičský podiel niektorého z dedičov nie je sporom o dedičské právo. Otázkou započítania daru na dedičský podiel dediča rieši súd v konaní o dedičstve pri rozhodovaní o potvrdení nadobudnutia dedičstva podľa dedičských podielov (§ 484 OZ). Postup podľa ust. § 175k ods. 2 O.s.p. nie je v takomto prípade možný (rozsudok NS ČR sp. zn. 30Cdo 889/2002), a preto návrh navrhovateľa zamietol. Na takomto určení a vyporiadaní dedičstva nie je ani naliehavý právny záujem, pretože svojho práva sa vie navrhovateľ domáhať v dedičskom konaní, kde táto otázka bude s konečnou platnosťou vyriešená, pričom neúplne označil i okruh účastníkov konania, keďže ďalšími dedičmi po poručiteľovi okrem navrhovateľa a odporcu je i Ferdinand Ivánek a Y. L., rod. G. (§ 91 ods. 2 O.s.p.).

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 150 O.s.p.. Mal za to, že aj keď odporca mal plný úspech vo veci a mal by právo na náhradu trov konania, ktorých náhradu si aj uplatnil, boli tu dôvody hodné osobitného zreteľa, z dôvodu ktorých mu náhradu trov konania nepriznal. Dôvody

hodné osobitného zreteľa videl v tom, že navrhovateľ podal návrh na základe uznesenia Okresného súdu Čadca č.k. 7D/460/2008-530, Dnot 168/2008 zo dňa 14.02.2014, ktorým mu súd uložil povinnosť podať žalobu o spornej otázke započítania na dedičský podiel. Preto by nebolo spravodlivé, aby navrhovateľ znášal trovy konania odporcu, pokiaľ si splnil súdom uloženú povinnosť na podanie návrhu, ktorá však nebola dôvodná.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ podľa § 205 ods. 2 písm. b/, c/ O.s.p. a žiadal ho zrušiť a konanie zastaviť.

Mal za to, že pokiaľ súd rozhodnutie odôvodnil tým, že o otázke započítania mal rozhodnúť súd v konaní o dedičstve, t.j. v tomto konaní nie je o nej oprávnený rozhodovať, nakoľko ohľadne tejto otázky už prebieha iné konanie na súde, nemohol žalobu zamietnuť, ale mal rozhodnúť o zastavení konania z dôvodu prekážky litispendencie (§ 83 O.s.p.), na ktorú je povinný prihliadať ex offo. Súd sa vecnou stránkou návrhu ani nezaoberal a nevykonal žiadne dôkazy, keď ani nemohol z dôvodu prekážky litispendencie. Svojím rozhodnutím vytvoril prekážku res iudicata, čo však nie je prípustné, nakoľko by už o otázke započítania daru na dedičský podiel nemohol rozhodovať ani súd v dedičskom konaní, čo je v rozpore s tým, čo samotný súd zamýšľal dosiahnuť, predovšetkým v rozpore s právom na prejednanie otázky, ktorá má pre ukončenie dedičského konania zásadný význam.

Proti tomuto rozsudku, v zákonom stanovenej lehote, v časti trov konania podal odvolanie aj odporca. Poukázal na to, že účastníkovi, ktorý mal v konaní úspech, nemožno s odvolaním na § 150 O.s.p. nepriznať náhradu trov konania len na základe všeobecného záveru hodnotiaceho dopad rozhodovania o určitom druhu nároku, keďže jeho použitie musí zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter. Pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa musí súd prihliadať na majetkové, sociálne, osobné, zárobové a iné pomery všetkých účastníkov konania a všímať si aj okolnosti, ktoré viedli účastníkov k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní. Navrhovateľ už v dedičskom konaní žiadal započítať do dedičstva neurčité a ničím nepodložené sumy, pričom návrhom si mienil započítať dedičský podiel a na pojednávaní žiadal, aby súd určovacou žalobou určil, že nehnuteľnosti patria do dedičstva. Rozsudok okresného súdu v namietanej časti o trovách konania je z hľadiska práva nepreskúmateľný (zmätočný), je arbitrárny, resp. zjavne neodôvodnený. Odporca sa v konaní dal zastupovať advokátom, aby mohol riadne obhajovať svoje ohrozené subjektívne právo na príslušnom súde vzhľadom na to, že nemá dostatočné vzdelanie a skúsenosti so súdmi. Trovy konania vzniknuté v súvislosti so zastúpením advokátom je potrebné zásadne považovať za vynaložené účelne na riadne uplatňovanie, resp. bránenie práva na súde. Z uvedeného dôvodu žiadal zmeniť výrok rozsudku okresného súdu tak, že navrhovateľ je povinný uhradiť odporcovi trovy právneho zastúpenia prvostupňového, ako aj odvolacieho konania.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. tento rozsudok vo výroku, ktorým návrh navrhovateľa zamietol, podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil a vo výroku o trovách konania podľa § 221 ods. 1 písm. f/, h/ O.s.p. zrušil a vec podľa § 221 ods. 2 O.s.p. vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Krajský súd rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa podľa § 484 Občianskeho zákonníka domáhal započítania do dedičských podielov toho, čo dedičia za života od neb. poručiťľa U. G. dostali, ako vecne správny potvrdil z dôvodu uvádzaného aj okresným súdom, že v konaní navrhovateľ ako odporcov neoznačil všetkých dedičov po ňom, t.j. aj Y. L., rod. G. a C. G.. Pre sporové konanie začaté na základe návrhu podaného odkázaným dedičom (§ 175k ods. 2 O.s.p.) je nutné považovať všetkých účastníkov konania o dedičstve za nerozlučných spoločníkov podľa ust. § 91 ods. 2 O.s.p.. Postavenie navrhovateľa je pritom určené obsahom rozhodnutia súdu v dedičskom konaní, keďže ostatní dedičia musia v súdnom konaní vystupovať ako odporcovia, i keď v dedičskom konaní sa niektorí k spornej otázke nestavali odmietavo, prípadne vystupovali pasívne. Na spor o to, čo sa má započítať na dedičský podiel, sa aplikuje ust. § 175k ods. 2 O.s.p., pretože rozhodnutie o dedičskom práve závisí od zistenia sporných skutočností medzi účastníkmi dedičského konania, ktoré v ňom nemožno riešiť, keďže sa jedná o konanie nesporné. Rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 30Cdo/889/2002 nemožno na daný prípad aplikovať vzhľadom k tomu, že v jeho veci neboli skutkové tvrdenia medzi dedičmi sporné, ale sporné bolo len právne posúdenie, ktoré prináleží dedičskému súdu. V nadväznosti na uvedené zrušil krajský súd výrok rozsudku okresného súdu o trovách konania, keď v ďalšom konaní bude vzhľadom na právne posúdenie veci samej úlohou prvostupňového súdu opätovne

rozhodnúť o trovách prvostupňového aj odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.) a svoje rozhodnutie aj náležite podľa § 157 ods. 2 O.s.p. v súlade s požiadavkou jeho preskúmateľnosti odôvodniť a vypořadať sa aj s námietkami odporcu uvedenými v odvolacom konaní v prípade, že bude opätovne aplikovať ust. § 150 O.s.p..

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.